

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Ændringsforslaget

forkastedes med 38 Stemmer mod 36.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg C. Sp. 1791) samt dets Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Lov om Hunde.

(Lovforslaget som vedtaget af Folketinget findes i Tillæg C. Sp. 1965; Udvalgets Erklæring findes i Tillæg B. Sp. 2971).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ordføreren (Simonsen): Lovforslaget er jo undergaaet enkelte Forandringer i det andet høje Ting, men om disse Forandringer er Forbedringer eller det modsatte, er der delte Meninger om. Jeg skal paa dette sene Tidspunkt ganske afholde mig fra at komme ind paa dette Spørgsmaal. Paa Udvalgsflertallets Vegne anbefaler jeg det høje Tings Medlemmer at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det nu er kommet tilbage fra Folketinget.

Jeg havde troet, at jeg kunde fremsætte denne Anbefaling paa hele Udvalgets Vegne, men det er kun lykkedes at samle et Flertal i Udvalget herom. Naar nu et Mindretal, Oppositionen her i Landstinget, har taget et andet Standpunkt, skønt Lovforslaget er vedtaget i Folketinget med alle de store Partiernes Stemmer, forstaar jeg naturligvis, at der har været visse Vanskeligheder for Det konservative Folkeparti og Venstre her i Tinget. Da Lovforslaget sidst var til Behandling her, gjorde man det nemlig til et Hovedpunkt, at en Landkommune selv skulde have Lov til at bestemme, om Loven i det hele taget skulde gælde i den, og man hæftede sig saa stærkt ved dette Krav, at

det var det eneste Punkt, hvor man stillede Ændringsforslag. Man rejste ogsaa meget stærke Beskyldninger mod Flertallet, altsaa ogsaa mod mit Parti, for, at vi vilde krænke det kommunale Selvstyre, naar vi ikke gik med til dette Ændringsforslag. Nu kan jeg ikke nægte mig den Fornøjelse at nævne, at de ærede Oppositionspartiernes Partifæller i det andet høje Ting ikke skænkede dette Krav en eneste Tanke, og det var meget fornuftigt. Den tunge Byrde, Oppositionen her lagde paa Flertallet gennem Beskyldningen for, at vi vilde krænke det kommunale Selvstyre, har Oppositionens Partifæller i Folketinget været saa venlige at tage bort, saa at jeg altsaa nu staar mindre skyldbetyngt end før, og det er jeg naturligvis taknemmelig for.

Principielt er der ikke sket store Forandringer i Lovforslaget i det andet høje Ting. Der er sket en Ændring med Hensyn til den tvungne Ansvarsforsikring. Selve denne er opretholdt, men den tænkte kollektive Forsikring er erstattet med en Pligt for alle, som har Hund, til at tegne Ansvarsforsikring. Stor er Forskellen ikke, men der kan maaske tænkes Tilfælde, hvor det kan betyde en Forskel. Det vil dog sikkert forekomme yderst sjældent; det vil kun være, hvor der er Tale om Ulykker, forarsaget af Hunde. Naar det er konstateret, at det er en Hund, der har forarsaget Ulykken, var Erstatning efter Landstingets Affattelse sikker, medens det nu skal oplyses, hvem der er Ejer af Hunden, og dette kan muligvis i visse Tilfælde volde nogen Vanskelighed. I saa Fald vil der efter den Form, den tvungne Ansvarsforsikring nu har, ikke kunne blive Tale om Erstatning; men det vil maaske ikke faa nogen praktisk Betydning.

Den Afgift, som derved var lagt paa alle Hunde, ogsaa Enehunde paa Landet, er altsaa bortfaldet — for Enehundenes Vedkommende fremkom Afgiften som Følge af Indførelsen af den tvungne Ansvarsforsikring. Om det bliver billigere for dem, der har Enehunde, som nu skal være afgiftsfri, skal jeg ikke inklade mig paa Betragtninger over. Det kan maaske i visse Tilfælde blive dyrere. Men i alle Tilfælde er der jo tvungen Forsikring, og det er en Hovedsag.

De øvrige Ændringer skal jeg ikke omtale, men indskrænke mig til paa Flertallets Vegne at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse uforandret i den Skikkelse, hvori det er kommet fra det andet høje Ting.

Gisselbæk: Jeg synes egentlig, jeg er glad ved, at det ærede 3die tingvalgte